

הכנסת העשרים וחמש

יוזמים : חברי הכנסת
עמית הלוי
משה פסל
אוהד טל
קטי קטרין שטרית

6624/25/פ

הצעת חוק כלי הירייה (תיקון – הליך הוגן במתן רישיון נשק אישי), התשפ"ו–2026

1. תיקון סעיף 11 בחוק כלי הירייה, התש"ט–1949¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 11(2), בסופו יבוא "קביעת קצין המשטרה כאמור תנומק בכתב, והנימוקים יימסרו למבקש הרישיון או לבעל הרישיון, לפי העניין, ללא דיחוי, אלא אם כן הם נסמכים על מידע חסוי".
2. תיקון סעיף 12 בסעיף 12(ג) לחוק העיקרי –
- (1) בפסקה (2), אחרי "משטרת ישראל" יבוא "שתינתן בתוך 30 ימים, ולעניין תעודת הרשאה לפי סעיף 10ג – בתוך 21 ימים";
- (2) בפסקה (3), האמור בה יסומן "א)", ובסופה יבוא:
- "(ב) לא ניתנה תשובה בערר על החלטה שלא לחדש רישיון בתוך התקופה האמורה בפסקה זו בשל אי-מתן תגובה של קצין משטרה בכיר כאמור בפסקה (2), יראו את הערר כאילו התקבל, הרישיון יחודש וכלי הירייה יוחזר לרשות בעל הרישיון."

דברי הסבר

בשנים האחרונות מתגברת התופעה של שלילת רישיונות לנשיאת כלי ירייה אישיים והחרמת נשק מידי אזרחים נורמטיביים. זאת לעיתים ללא הנמקה מספקת, ללא שקיפות מינימלית, ואף ללא מסירת כל נימוק לבעל הרישיון או מבקש הרישיון. תופעה זו פוגעת פגיעה ממשית בזכותם של האזרחים להגנה עצמית ולעיתים גם בפרנסתם ומהווה עוול חמור שאין לו כל הצדקה.

¹ ס"ח התש"ט, עמ' 143.

חוק כלי הירייה, התש"ט-1949, מסמיך את פקיד הרישוי ואת משטרת ישראל לנקוט צעדים מגבילים מטעמי שלום הציבור והביטחון.

התיקון המוצע מבקש לעגן בחוק את החובה לנמק במפורט את הנימוקים למניעה משטרתית לנשיאת נשק וכן למסור למבקש רישיון או לבעל רישיון נימוקים אלה, ולהבטיח כי יועברו לידיו בזמן אמת ולא בדיעבד או כלל לא. מוצע סייג אחד לעניין זה, כאשר מדובר על מניעה הנסמכת על מידע חסוי, המשטרה רשאית לא להעבירה למבקש הרישיון.

בנוסף, התיקון המוצע קובע לוחות זמנים מחייבים למתן תגובת המשטרה לערר שהוגש, תוך הבחנה בין רישיון נשק אישי לרישיון נשק ארגוני. קביעת מועדים אלו נועדה לתקן את המצב כיום, בו יש גרירת הליכים ופגיעה מתמשכת ולא מוצדקת בזכויות האזרח, ולהבטיח כי החרמת נשק או איחידוש רישיון לא יימשכו מעבר לנדרש מטעמים ענייניים.

עוד נקבע, כי אי-עמידה בלוחות הזמנים שנקבעו למתן תגובת המשטרה לערר שהוגש תוביל לקבלת הערר, לחידוש רישיון הנשק ולהשבת הנשק לבעליו. הסדר זה נועד ליצור תמריץ ממשי לפעולה מינהלית יעילה, אחראית ומבוססת, ולהבטיח כי שלילת נשק לא תהפוך לכלי ענישה מינהלי עקיף או לאמצעי הפעלה שרירותי של סמכות.

הצעת החוק אינה גורעת מסמכויות האכיפה של המשטרה ואינה פוגעת ביכולתה לפעול במקום שקיים חשש ממשי לביטחון הציבור, אלא מבקשת לאזן בין צורכי הביטחון לבין חירויות האזרח.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ז באדר התשפ"ו (16.03.2026)